

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามสมมติฐาน
2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

ความหมายและสัญลักษณ์ที่ใช้เสนอผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

AQ	หมายถึง	ความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค
EQ	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์
PER	หมายถึง	บุคลิกภาพ
CHILD_P	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดู
SELF_E	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถตนเอง
ACH_M	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X1	หมายถึง	การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
X2	หมายถึง	ความเชื่อในความสามารถของตน
X3	หมายถึง	ความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
Y1	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล

Y2	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล
Y3	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการบริหารความเครียด
Y4	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว
Y5	หมายถึง	ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์
Y6	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว
Y7	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม
Y8	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านความมีสติรู้ผิดชอบ
Y9	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์
Y10	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านสติปัญญา
Y11	หมายถึง	ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์
Y12	หมายถึง	ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและ รับผิดชอบต่อปัญหา
Y13	หมายถึง	ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา
Y14	หมายถึง	ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง
n	หมายถึง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
TE	หมายถึง	อิทธิพลรวม
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง
Chi - square	หมายถึง	ค่าสถิติไค - สแควร์
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ
df	หมายถึง	องศาอิสระ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ
RMSEA	หมายถึง	ดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์
SRMR	หมายถึง	ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1. จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตามลักษณะ แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามลักษณะ

ลักษณะ	จำนวน (n = 509)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	311	61.1
หญิง	198	38.9
2. ระดับชั้นที่กำลังศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1)	217	42.6
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (ปวช. 2)	184	36.2
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3)	108	21.2
3. วิทยาลัย		
วิทยาลัยเทคนิคระยอง	375	73.67
วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย	98	19.25
วิทยาลัยสารพัดช่างระยอง	36	7.07

จากตารางที่ 10 แสดงจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 509 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยจำแนกเป็นเพศชายจำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 61.1 และเป็นเพศหญิงจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช. 1) จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (ปวช. 2) จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 และกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 นอกจากนี้ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคระยอง จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 73.67 รองลงมาเป็นนักเรียนจากวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 และนักเรียนจากวิทยาลัยสารพัดช่างระยอง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 7.07

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แสดงดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของ
ตัวแปรสังเกตได้ใน โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟ้
อุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตัวแปร	M	SD	SK	KU
ตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์				
1. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล	3.55	.485	.172	.167
2. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล	3.85	.504	-.287	.761
3. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการบริหารความเครียด	3.49	.664	-.105	-.138
4. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว	3.46	.473	.225	.381
5. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป	3.65	.596	-.017	-.237
ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพ				
6. บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว	3.75	.556	-.004	-.316
7. บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม	3.74	.578	-.365	.061
8. บุคลิกภาพด้านความมีสติรู้ผิดชอบ	3.32	.529	-.342	.640
9. บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์	2.79	.838	.093	-.297
10. บุคลิกภาพด้านสติปัญญา	3.66	.623	-.244	.021
ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู				
11. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	3.50	.483	-.285	1.145
ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถตนเอง				
12. ความเชื่อในความสามารถตนเอง	3.44	.439	-.049	.477
ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
13. ความปรารถนาที่จะกระทำให้สำเร็จ	3.51	.471	-.021	.216

จากตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และ
ค่าความโด่งของตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละตัวแปรแฝง พิจารณาได้ดังนี้

ตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 17 ตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.79 ถึง 3.85 ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัว
มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 มีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -.365 ถึง .238 และมีค่าความโด่ง
อยู่ระหว่าง -.449 ถึง 1.145 ซึ่งค่าความเบ้และค่าความโด่งไม่เกินเกณฑ์ที่ต้องปรับค่าตัวแปรใหม่
แสดงว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีลักษณะการแจกแจงใกล้เคียงกับเส้นโค้งปกติ โดยแยกพิจารณา
ในแต่ละตัวแปรแฝงได้ดังนี้

ตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรสังเกตได้ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 3.85 รองลงมาคือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.65 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด 3.46 แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าตนเองมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคลและองค์ประกอบด้านภาวะอารมณ์ทั่วไปในระดับมาก แต่มีความสามารถในการปรับตัวในระดับปานกลาง

ตัวแปรแฝงบุคลิกภาพ ตัวแปรสังเกตได้ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด 3.75 รองลงมาคือ บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.74 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.79 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกว่าตนเองมีบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวและบุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชมในระดับมาก แต่มีความมั่นคงทางอารมณ์ในระดับปานกลาง

ตัวแปรแฝงการอบรมเลี้ยงดู ตัวแปรสังเกตได้ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.50 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง

ตัวแปรแฝงการรับรู้ความสามารถตนเอง ตัวแปรสังเกตได้ ความเชื่อในความสามารถตนเอง มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.44 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ในระดับปานกลาง

ตัวแปรแฝงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรสังเกตได้ ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.51 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีแรงปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จในระดับมาก

ตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค ตัวแปรสังเกตได้ ความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.66 รองลงมาคือ ความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา 3.18 ส่วนความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์และการเข้าถึงปัญหา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.11 แสดงว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอดทนต่อปัญหาในระดับมาก สามารถรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา ควบคุมสถานการณ์และเข้าถึงปัญหาได้อย่างแท้จริงในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 17 ตัวแปร แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาไม่เต็มความสัมพันธเชิงสาเหตุของความสามารถในการฟันผ่าอุปสรรค

สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	X1	X2	X3
Y1	1.00																
Y2	.381**	1.00															
Y3	.401**	.369**	1.00														
Y4	.323**	.457**	.333**	1.00													
Y5	.385**	.383**	.454**	.387**	1.00												
Y6	.198**	.377**	.196**	.270**	.227**	1.00											
Y7	.246**	.464**	.174**	.363**	.335**	.340**	1.00										
Y8	.328**	.344**	.251**	.328**	.328**	.160**	.318**	1.00									
Y9	.077	.073	.266**	.172**	.160**	-.074	-.001	.103*	1.00								
Y10	.259**	.404**	.280**	.362**	.260**	.385**	.385**	.249**	-.119**	1.00							
Y11	.209**	.057	.270**	.231**	.325**	-.129**	.052	.140**	.296**	-.100*	1.00						
Y12	.279**	.090*	.316**	.201**	.363**	-.064	.039	.145**	.301**	-.036	.722**	1.00					
Y13	.287**	.088*	.343**	.281**	.375**	-.058	.062	.169**	.343**	-.046	.713**	.775**	1.00				
Y14	.224**	.285**	.188**	.296**	.249**	.216**	.239**	.166**	-.019	.293**	.073	.079	.073	1.00			
X1	.152**	.281**	.013	.171**	.094*	.310**	.364**	.174**	-.137**	.464**	-.291**	-.240**	.262**	.234**	1.00		
X2	.324**	.470**	.310**	.410**	.350**	.429**	.464**	.318**	-.060	.600**	-.108*	-.007	.004	.427**	.493**	1.00	
X3	.302**	.458**	.321**	.403**	.358**	.437**	.484**	.334**	-.015	.602**	-.073	-.043	-.042	.466**	.460**	.712**	1.00

**p < .01, * p < .05

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 17 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 106 คู่ และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 10 คู่ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติมีจำนวน 20 คู่

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงที่เป็นตัวแปรต้น แต่ละตัว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.291 ถึง .775 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงความฉลาดทางอารมณ์มีค่าสูงสุด คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล (Y2) กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านการปรับตัว (Y4) มีค่าเท่ากับ .457 ในตัวแปรแฝงบุคลิกภาพ มีตัวแปรสังเกตได้ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (Y6) กับบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (Y10) และบุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม (Y7) กับบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (Y10) มีค่าเท่ากับ .385 ตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) กับความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) มีค่าเท่ากับ .775

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ในกลุ่มตัวแปรแฝงที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรค ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ในช่วง -.291 ถึง .466 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านภาวะอารมณ์ (Y5) กับความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) มีค่าเท่ากับ .375 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรบุคลิกภาพ คือ บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) กับความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) มีค่าเท่ากับ .343 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X1) กับความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) มีค่าเท่ากับ .262 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรการรับรู้ความสามารถตนเอง คือ ความเชื่อในความสามารถของตน (X2) กับความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) มีค่าเท่ากับ .427 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงความสามารถ

ในการฟื้นฟูอุปสรรคกับตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความปรารถนาที่จะกระทำการสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (X3) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) มีค่าเท่ากับ .466

ในขณะเดียวกัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงแต่ละตัว บางค่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล (Y1) กับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล (Y2) กับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (Y6) กับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม (Y7) กับบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านองค์ประกอบระหว่างบุคคล (Y2) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ (Y11) บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม (Y7) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ (Y11) บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (Y6) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม (Y7) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) บุคลิกภาพด้านสติปัญญา (Y10) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (Y6) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) บุคลิกภาพด้านความน่าชื่นชม (Y7) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) บุคลิกภาพด้านสติปัญญา (Y10) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการควบคุมสถานการณ์ (Y11) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) กับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการอดทนต่อปัญหา (Y14) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการบริหารความเครียด (Y3) กับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X1) บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Y9) กับความเชื่อในความสามารถของตน (X2) ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการรับรู้ต้นเหตุและรับผิดชอบต่อปัญหา (Y12) กับความเชื่อในความสามารถของตน (X2) ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคด้านการเข้าถึงปัญหา (Y13) กับความเชื่อในความสามารถของตน (X2)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามสมมติฐาน ดังภาพที่ 6

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ปรับเป็น โมเดลทางเลือก ดังภาพที่ 7

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถ
ในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามสมมติฐาน

ตัวแปรผล	EQ			PER			AQ		
ตัวแปรสาเหตุ	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
CHILD_P	.21 (.07)	.38 (.12)	.17 (.07)	.43** (.09)	-	.43** (.09)	-.11 (.04)	-.40 (.47)	.29 (.04)
SELF_E	-	-	-	-	-	-	-.08* (.04)	-	-.08* (.04)
ACH_M	-	-	-	-	-	-	-.11** (.04)	-	-.11** (.04)
EQ	-	-	-	-	-	-	2.60 (1.69)	-	2.60 (1.69)
PER	.89** (.25)	-	.89** (.25)	-	-	-	.10 (.11)	2.3 (1.8)	-2.2 (.11)

**p < .01, *p < .05

ค่าสถิติ

Chi - square = 272.01, p = .00, df = 58, GFI = .941, AGFI = .844, CFI = .84, SRMR = .09,

RMSEA = .085, Largest Standardized Residual = 14.304

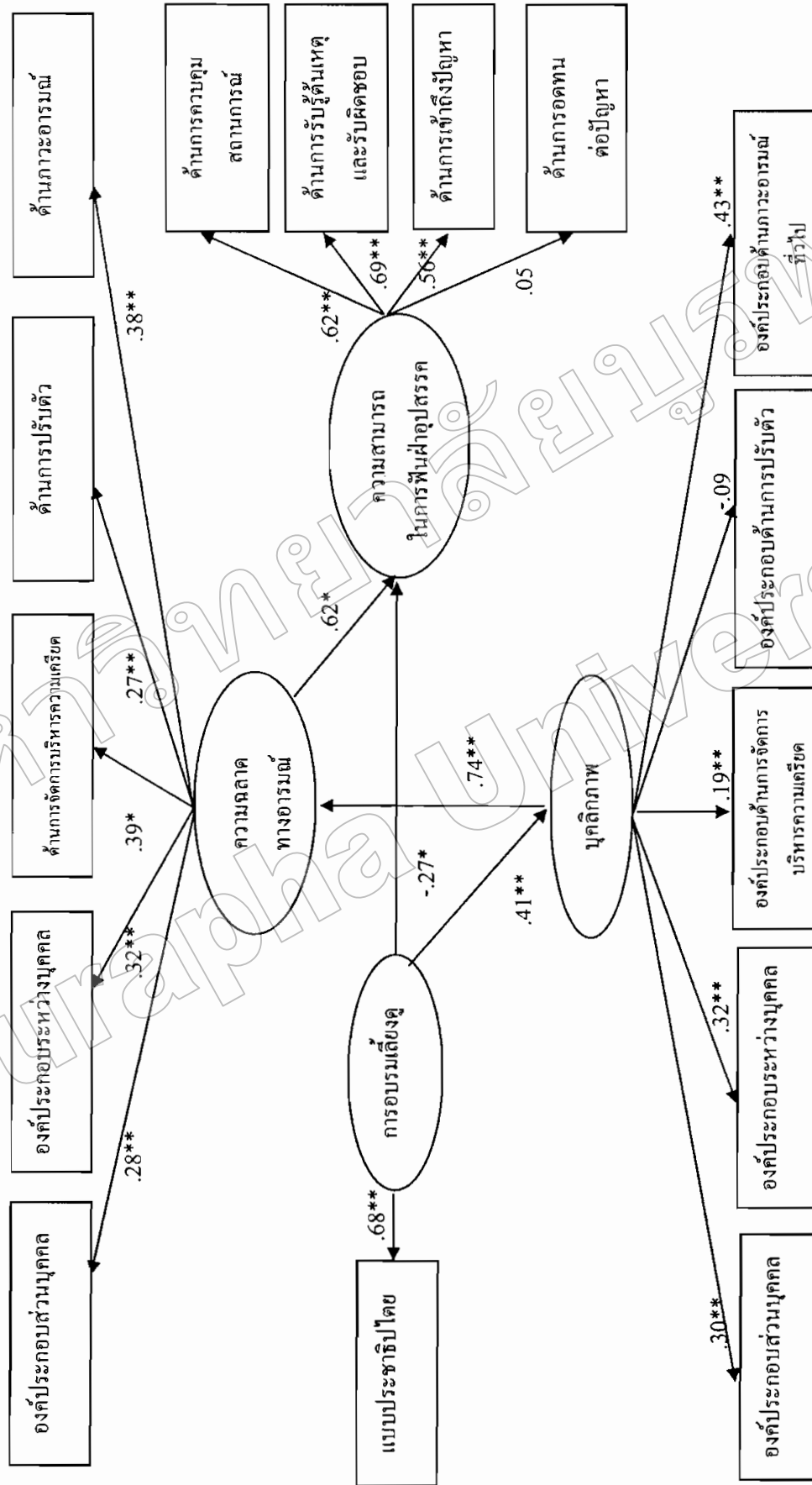
ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
ความเที่ยง	.10	.39	.10	.26	.14	.13	.21	.05	.01
ตัวแปร	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	X1	X2	X3	
ความเที่ยง	.30	.34	.39	.39	1.01	1.00	1.00	1.00	

หมายเหตุ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

ตารางที่ 14 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามสมมติฐาน

	EQ	PER	AQ	CHILD_P	SELF_E	ACH_M
EQ	1.00					
PER	.815	1.00				
PER	.857	.035	1.00			
CHILD_P	.209	.427	-.107	1.00		
SELF_E	--	--	-.079	--	1.00	
ACH_M	--	--	-.112	--	--	1.00

จากภาพที่ 6 และตารางที่ 13 – 14 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพตามสมมติฐาน พบว่าความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่กำหนดเป็นเส้นอิทธิพลตามสมมติฐาน ส่วนใหญ่ยังไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และบางเส้นอิทธิพลมีทิศทางเป็นลบซึ่งไม่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย โดยพบว่า มีค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ .00 ท้องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 58 ค่าสถิติไค - สแควร์ มีค่าเท่ากับ 272.01 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ .941 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ .844 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ .84 ค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ .09 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ .085 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) มีค่าเท่ากับ 14.304 ทิวพล็อตมีความชันน้อยกว่าเส้นทแยงมุม ซึ่งถือว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรตามแนวคิดต้นไม้มองความสำเร็จ (The Tree of Success) ของสตอลทซ์ (Stoltz, 1997) ออก ซึ่งได้แก่ การรับรู้ความสามารถตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และคงตัวแปรบุคลิกภาพและการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งเป็นตัวแปรตามแนวคิดต้นไม้มองความสำเร็จ และตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีงานวิจัยรองรับมากที่สุดไว้ และปรับเป็นโมเดลทางเลือก ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟูสมรรถภาพสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ปรับเปลี่ยนโมเดลทางเลือก

Chi - square = 21.35, p = .99, df = 39, GFI = .99, AGFI = .98, RMSEA = .00, CFI = 1.00, Largest Standardized Residual = 3.48

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถ
ในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ปรับเป็น
โมเดลทางเลือก

ตัวแปรผล	EQ			PER			AQ		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
CHILD_P	-	-	-	.41** (.09)	-	.41** (.09)	-.19* (.06)	.08* (.12)	-.27* (.06)
EQ	-	-	-	-	-	-	.62* (.29)	-	.62* (.29)
PER	.74** (.21)	-	.74** (.21)	-	-	-	-	-	-

**p < .01, *p < .05

ค่าสถิติ

Chi - square = 21.35, p = .99, df = 39, GFI = .99, AGFI = .98, CFI = 1.00, SRMR = .02

RMSEA = .00, Largest Standardized Residual = 3.48

ตัวแปร	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6	Y7	Y8	Y9
ความเที่ยง	.17	.20	.18	.17	.21	.14	.15	.06	.01
ตัวแปร	Y10	Y11	Y12	Y13	Y14	X1			
ความเที่ยง	.24	.32	.38	.39	.01	1.00			
สมการโครงสร้างตัวแปร				EQ		PER		AQ	
R - SQUARE				.48		.17		.39	

หมายเหตุ TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

ตารางที่ 16 ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงในโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก

	EQ	PER	AQ	CHILD_P
EQ	1.00			
PER	.68	1.00		
PER	.56	.28	1.00	
CHILD_P	.15	.41	-.19	1.00

จากภาพที่ 7 และตารางที่ 15 – 16 แสดงผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ปรับเป็นโมเดลทางเลือก พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี โดยการตรวจสอบจากค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 21.35 ที่องศาอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 39 ค่าความน่าจะเป็น (p) มีค่าเท่ากับ .99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ .99 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้ (AGFI) มีค่าเท่ากับ .98 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) มีค่าเท่ากับ 1.00 ค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (SRMR) มีค่าเท่ากับ .02 ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (RMSEA) มีค่าเท่ากับ .00 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสูงสุด (Largest Standardized Residual) มีค่าเท่ากับ 3.48 กราฟคิวพล็อตมีความชันกว่าเส้นแท่งมุม สำหรับค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ตัวแปรความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคมีค่า .39 แสดงว่า ตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 39

เมื่อพิจารณาเส้นทางอิทธิพลทางตรงในแต่ละตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรค พบว่า ตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์และตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูส่งอิทธิพลทางตรงโดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .62 และ -.27 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ตามลำดับ แสดงว่าความฉลาดทางอารมณ์และการอบรมเลี้ยงดูเป็นสาเหตุโดยตรงที่จะทำให้เกิดความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรค โดยการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรค นั่นคือ ถ้าอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากเกินไปจะส่งผลให้มีความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคน้อย ส่วนตัวแปรบุคลิกภาพส่งอิทธิพลทางตรงต่อความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคในระดับต่ำมาก คือ มีขนาดอิทธิพล -.03 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามแนวคิดด้านไม้ของความสำเร็จ

สำหรับเส้นทางอิทธิพลทางอ้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรค พบว่า ตัวแปรบุคลิกภาพมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคผ่านตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์ โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .74 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 และการอบรมเลี้ยงดูส่งผลทางอ้อมต่อความสามารถในการฟื้นฟ้อุปสรรคผ่านตัวแปรความฉลาดทางอารมณ์และบุคลิกภาพในระดับต่ำมาก อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ